

**23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΑΓΙΟΥ ΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9).

Τροπάρια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε
Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν
σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν
τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης
σου στέφανον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ
κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ῥωμαλέω φρονήματι, πεποιθῶς
ἠὺτομόλησας, ὥσπερ λέων ἔνδοξε, πρὸς τὴν
ἄθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς
φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ
ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος, καὶ κολάσεων,
πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς
κεκαθαρμένος, ἑπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν
θάνατον, ἐκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος,
συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ
αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, καὶ
τῷ σκῆπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος,

**23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).

Τροπάρια.

Ὡς γενναῖο μεταξύ τῶν Μαρτύρων, ἀθλοφόρε
Γεώργιε, ἀφοῦ συγκεντρωθήκαμε σήμερα, σέ
ἐγκωμιάζουμε· Διότι ἐτέλεσες τὸ δρόμο, κράτησες τὴν
πίστη καὶ δέχθηκες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ στεφάνι τῆς νίκης
σου· αὐτὸν ἰκέτευε, νά λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὴ φθορά καὶ
τούς κινδύνους, ἐμεῖς πού μέ πίστη ἐκτελοῦμε τὴν πά-
ντα σεβαστὴ μνήμη σου.

Μέ ρωμαλέο φρόνημα καὶ μέ πεποίθηση ὡς λιον-
τάρι, ἔνδοξε, προχώρησες πρὸς τὸ μαρτύριο, παραβλέ-
ποντας μὲν τὸ σῶμα, διότι ἐπρόκειτο νά φθαρεῖ, ἀλλὰ
φροντίζοντας μέ ἐπιμέλεια τὴν ἀφθαρτὴ ψυχὴ σου·
Καὶ πυρακτώθηκες μέ πολλῶν εἰδῶν τιμωρίες ὡς χρυ-
σάφι πού καθαρίσθηκε ἑπτὰ φορές, Γεώργιε.

Μαζί μέ τὸ Σωτῆρα ἔπαθες καὶ ἀφοῦ μέ τὸ θάνατό
σου μιμήθηκες μέ τὴ θέλησή σου τὸ θάνατό του, βασι-
λεύεις μαζί του λαμπρότατα ντυμένος μέ χαρούμενη
πορφύρα ἀπὸ τὸ αἷμα σου, καὶ στολισμένος μέ τὸ
σκῆπτρο τῶν ἄθλων σου, καὶ διαπρέποντας μέ τὸ στε-

καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς πιστοὺς δέ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν. Ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἰόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα...

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν

φάνι τῆς νίκης σὲ ἀπεράντους αἰῶνες, Μεγαλομάρτυρα Γεώργιε.

Ὀχυρωμένος μέ τό θώρακα τῆς πίστεως, καί μέ τὴν ἀσπίδα τῆς χάριτος, καί μέ τό δόρυ τοῦ Σταυροῦ ἀναδείχθηκες, Γεώργιε, ἄτρωτος (πού δέν δέχεσαι τραύματα) ἀπό τοὺς ἀντιπάλους, καί ὡς θεϊκός ἄριστος ἀγωνιστής, τρέποντας σὲ φυγὴ τίς φάλαγγες τῶν δαιμόνων, πανηγυρίζεις μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους· καί φροντίζοντας γιά τοὺς πιστοὺς τοὺς ἀγιάζεις καί τοὺς σώζεις, ὅταν σὲ καλοῦν.

Ὡς ἀστέρι πολύφωτο, ὡς ἥλιο πού λάμπει στόν οὐρανό σὲ ἀναγνωρίζουμε. ὡς πολύτιμο μαργαριτάρι ὡς φωτεινό πολύτιμο λίθο, ὡς υἰό τῆς ἡμέρας, ὡς γενναῖο μεταξύ τῶν Μαρτύρων, ὡς ὑπερασπιστὴ τῶν πιστῶν στοὺς κινδύνους σὲ ἐγκωμιάζουμε ἐκτελώντας τὴ μνήμη σου, τροπαιοφόρε (θριαμβευτὴ) Γεώργιε.

Ὅταν πλέω στὴ θάλασσα, ὅταν βαδίζω στό δρόμο, ὅταν τὴ νύχτα κοιμοῦμαι, φρούρησέ με· ὅταν ἀγρυπνῶ, σῶσε με, παμμάκαριστε Γεώργιε· καί ἀξιώσέ με, νά κάνω τό θέλημα τοῦ Κυρίου, γιά νά εὕρω τὴ λύτρωση, ἀπό ὅσα ἔπραξα στὴ ζωὴ μου, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Δόξα ...

Πολιτεύθηκες ἀντάξια πρὸς τό ὄνομά σου, στρατιῶτη Γεώργιε· διότι, ἀφοῦ σήκωσες στοὺς ὤμους σου τὸν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, καλλιέργησες τὴ γῆ, πού ἔμεινε χέρσα (ἄγονη) ἐξ αἰτίας τῆς διαβολικῆς πλάνης,

ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... (Τῆς ἑορτῆς).

Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Αναγνώσματα.

Προφητεία Ἡσαΐου. (ΜΓ'. 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς

καὶ ἀφοῦ ξεριζώσας τὴν ἀγκαθωτὴ θρησκεία τῶν εἰδώλων, φύτευσε τὸ κλῆμα τῆς ὀρθόδοξης πίστεως· γι' αὐτὸ ἀναβλύζεις θεραπείες στοὺς πιστοὺς ὅλης τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀναδείχθηκες δίκαιος γεωργός τῆς Ἁγίας Τριάδας. Πρέσβευε, σέ παρακαλοῦμε, γιὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, καὶ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

Καὶ νῦν... (Τῆς ἑορτῆς).

Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Αναγνώσματα.

Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΜΓ'. 9-14).

Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ὅλα τὰ ἔθνη συγκεντρώθηκαν μαζί, καὶ σέ λίγο θά συγκεντρωθοῦν καὶ οἱ ἄρχοντές τους. Ποιὸς ἀπὸ τοὺς ψεύτικους θεοὺς μπορεῖ νά τὰ ἀναγγελεῖ αὐτὰ τὰ μελλοντικά γεγονότα, ἢ ποιὸς θά προφητεῦσει σ' ἐσᾶς τοὺς εἰδωλολάτρες αὐτά; Ἄς φέρουν οἱ εἰδωλικοί θεοὶ τοὺς μάρτυρές τους, καὶ ἄς προσπαθήσουν, νά δικαιωθοῦν, γιὰ ὅσα εἶπαν. Ἐσεῖς ὅμως οἱ δικοὶ μου Προφῆτες γίνεσθε μάρτυρές μου, καὶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, εἶμαι μάρτυρας ἀληθινός, καὶ ὁ δούλος μου, ὁ Ἰσραηλιτικός λαός, τὸν ὁποῖο ἐγὼ διάλεξα (γιὰ νά εἶναι μάρτυράς μου), γιὰ νά γνωρίσετε, καὶ νά πιστέψετε, καὶ νά κατανοήσετε, ὅτι ἐγὼ ὑπάρχω πράγματι. Πρὶν ἀπὸ ἐμένα δέν ὑπῆρξε ἄλλος Θεός, καὶ δέ θά ὑπάρξει μετὰ ἀπὸ μένα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, καὶ δέν ὑπάρχει ἄλλος ἐκτός ἀπὸ μένα, πού θά σᾶς σώσει. Ἐγὼ προανήγγειλα τὴν

ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ
λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς
ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ
ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία
σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα
παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς
ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ
ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα
θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς
σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ
βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν,
καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι

ἀπελευθέρωσή σας καὶ σᾶς ἐλευθέρωσα, καὶ σᾶς
ὄνειδισα (σᾶς κατηγορήσα, σᾶς ἐπέκρινα), καὶ δὲν
ὑπῆρξε μεταξύ σας ἄλλος Θεός, γιὰ νὰ σᾶς
ὑπερασπισθεῖ. Ἔσεῖς λοιπὸν εἴσθε οἱ μάρτυρές μου, καὶ
ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας. Ἐγὼ ὑπάρχω προαιώ-
νια, καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς πού μπορεῖ, νὰ
ἐλευθερώσει κανένα ἀπὸ τὰ χέρια μου. Θὰ πραγματο-
ποιήσω, ὅ,τι ἀποφάσισα, καὶ ποιὸς μπορεῖ, νὰ τό μα-
ταιώσει; Ἔτσι λέγει ὁ Κύριος, ὁ Θεός, πού σᾶς
ἐλευθερώνει, ὁ Ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

Οἱ ψυχές τῶν δικαίων βρίσκονται στά χέρια τοῦ
Θεοῦ, καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀγγίξει στενοχώρια. Φάνηκαν
στά μάτια τῶν ἀνοήτων, ὅτι πέθαναν, καὶ θεωρήθηκε
ταλαιπωρία ἢ ἔξοδος τοὺς ἀπο τὴ ζωὴ, καὶ ἢ
ἀναχώρησή τοὺς ἀπὸ μᾶς καταστροφή. Αὐτοὶ ὁμως
βρίσκονται σέ εἰρήνη. Διότι καὶ ἂν τιμωρηθοῦν στά
μάτια τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐλπίδα τοὺς εἶναι γεμάτη ἀπὸ
ἀθανασία. Καὶ ἐνῷ παιδεύθησαν γιὰ λίγο, θὰ
εὐεργετηθοῦν ὑπεβολικά, διότι ὁ Θεός τοὺς ἐδοκίμασε,
καὶ τοὺς εὗρηκε ἀξιούς γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ὡς χρυσάφι
στό καμίνι τοὺς ἐδοκίμασε, καὶ ὡς ὀλοκληρωτικὴ θυσία
τοὺς δέχθηκε. Καὶ ὅταν τοὺς ἐπισκεφθεῖ ὁ Θεός, θὰ
τρέξουν ὅπως οἱ σπινθήρες σέ καλαμιές. Θὰ κρίνουν
ἔθνη καὶ θὰ ἐξουσιάσουν λαούς, καὶ θὰ εἶναι Βασιλιάς
τοὺς ὁ Κύριος αἰώνια· ὅσοι ἔχουν ἐμπιστοσύνη σ'
αὐτόν, θὰ κατανοήσουν τὴν ἀλήθεια, καὶ οἱ πιστοὶ μέ
ἀγάπη θὰ ὑπομένουν τίς δοκιμασίες, διότι θεία χάρις
καὶ ἔλεος δίνονται στοὺς ἀφοσιωμένους σ' αὐτόν, στό

<p>χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.</p> <p>Σοφ. Σολομῶντος (Ε' . 15-ΣΤ' .3)</p> <p>Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ</p>		<p>Θεοῦ, καὶ στοργικὴ ἐποπτεία στοὺς ἐκλεκτοὺς του.</p> <p>Σοφία Σολομῶντος. Ε' . 15-ΣΤ' . 3).</p> <p>Οἱ Δίκαιοι ζοῦν αἰώνια, καὶ ὁ μισθὸς τους βρίσκειται στὰ χέρια τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ φροντίδα γι' αὐτούς προέρχεται ἀπὸ τὸν Ὑψιστο. Γι' αὐτὸ θὰ λάβουν τὸ βασίλειο τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ στέμμα τοῦ κάλλους ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κυρίου, διότι θὰ τοὺς σκεπάσει μὲ τὸ δεξιὸν χέρι, καὶ μὲ τὸ στιβαρὸ βραχίονά του θὰ τοὺς ὑπερασπισθεῖ. Θὰ λάβει ὡς πανοπλία τὴν δίκαιη ὀργὴν του, καὶ θὰ χρησιμοποιήσει ὡς ὄπλα τίς φυσικὲς δυνάμεις ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Θὰ ντυθεῖ ὡς θώρακα τὴν δικαιοσύνην· Καὶ θὰ βάλει ὡς περικεφαλαία δίκαιη κρίση. Θὰ πάρει ὡς ἀκατανίκητη ἀσπίδα τὴν ἀγιότητα· Καὶ θὰ ἀκονίσει ὡς σπαθὶ τὴν δίκαιη κρίση του. Μαζί του θὰ πολεμήσουν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐναντίον τῶν παραφρόνων ἐχθρῶν του· θὰ ἐκτοξευθοῦν οἱ κερανοὶ ὡς εὐστοχες βολίδες κατὰ τῶν ἀσεβῶν, καὶ σὰν ἀπὸ καλοτεντωμένο τόξο τῶν νεφῶν θὰ πλήξουν τὸ στόχο τους, καὶ σὰν ἀπὸ σφενδόνη πού ρίχνει πέτρες, ἀπὸ τὸ θυμὸ του θὰ ἐκτοξευθεῖ πλῆθος ἀπὸ μεγάλο χάλαζι. Θὰ ἀγανακτήσουν ἐναντίον τους καὶ τὰ νερά τῆς θάλασσας, καὶ θὰ τοὺς περικυκλώσουν ποταμοὶ μὲ ξαφνικὲς πλημμύρες. Θὰ ἀντισταθεῖ ἐναντίον τους ἰσχυρὸς ἄνεμος, καὶ θὰ τοὺς λιχνίσει ὡς λαίλαπα, καὶ θὰ ἐρημώσει τὴν γῆν ἢ ἀνομία, καὶ ἡ ἀδικοπραγία θὰ ἀνατρέψει τοὺς θρόνους τῶν ἰσχυρῶν. Ἀκοῦστε λοιπὸν, βασιλεῖς καὶ συνετισθεῖτε· μάθετε καλὰ δικαστὲς τῶν περάτων τῆς γῆς· ἀκοῦστε,</p>
--	--	--

ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία.
(Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα

Ἀνευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ
τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς
εὐπρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος,
πεποικιλμένη δόξη καὶ χάριτι· ὅθεν καὶ
σκιρτῶσι νῦν, Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι
δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν
ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι,
τὸν δοξάσαντα, σὲ Σωτῆρα Χριστόν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ
κέντρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἐνδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν,
εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ
Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν
ματαίων πλάνην ψυχόλεθρον, τότε καί,
στρατεύομαι, τῷ Βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς
παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ
τροχοί, οὐ πῦρ, οὐδὲ μάχαιρα, ἐμὲ χωρίσαι
κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ἐσεῖς ποῦ ἐξουσιάζετε τὰ πλήθη καὶ περηφανεύεσθε
γιά τὰ πλήθη τῶν λαῶν, ποῦ ἐξουσιάζετε· ὅτι σᾶς δό-
θηκε ἀπὸ τὸν Κύριο ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ κυριαρχία τῶν
λαῶν ἀπὸ τὸν Ὑψίστο.

Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία.
(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα

Ἐγκωμιάζουν οἱ λαοὶ μέ ψαλμούς καὶ ὕμνους τὴν
πάντοτε ἀξιύμνητη μνήμη σου, Γεώργιε· διότι ἔλαμψε
ώραία καὶ φωτοφόρα, στολισμένη μέ δόξα καὶ χάρη· γί-
αυτό καὶ σκιρτοῦν τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καὶ
ἐπικροτοῦν οἱ Μάρτυρες μαζί μέ τούς Ἀποστόλους τὰ
βραβεῖα τῶν ἀγώνων σου, Μάρτυρα, καὶ ἀνυμνοῦν τό
Σωτῆρα Χριστό τό Θεό μας ποῦ σ' ἐδόξασε· αὐτόν
ἰκέτευε, νά σώσει καὶ νά φωτίσει τίς ψυχές μας.

Στίχ. Ὁ Δίκαιος θά ἀνθήσει ὡς φοίνικας, καὶ θά
πολλαπλασιασθεῖ ὅπως οἱ κέντροι τοῦ Λιβάνου.

Ντυμένος, Γεώργιε, τὴν πανοπλία τοῦ Χριστοῦ πα-
ρουσιάσθηκες σ' αὐτούς ποῦ δέν σέ ζητοῦσαν πυρπο-
λημένος ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ, καὶ περιγελώντας
τὴν ψυχοφθόρα πλάνη τῶν ψεύτικων θεῶν· τότε καὶ
ἐκραύγαζες στούς παρανόμους· εἶμαι ἐπιστρατευμένος
ἀπὸ τό Βασιλιά μου τό Χριστό· διότι οὔτε θηρία, οὔτε
τροχοί, οὔτε φωτιά, οὔτε μάχαιρα θά μπορέσουν, νά μέ
χωρίσουν ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μας,
τόν ὅποῖον ἰκέτευε, νά σώσει καὶ νά φωτίσει τίς ψυχές
μας.

<p>Στίχ. τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.</p> <p>Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἄνθεις, ἄσματικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτὰ σου, περιπτυσσόμεθα πίστει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Τὸν νοερόν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Καὶ νῦν...(Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Ἀπολυτικά.</p> <p>Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός,</p>		<p>Στίχ. Μέ τούς Ἁγίους του πού ἔζησαν στή γῆ, ἔκανε θαύματα ὁ Κύριος.</p> <p>Ἀφοῦ καταφρόνησες τά βασανιστικά ὄργανα μέ τίς πολλές μορφές, καί τά διάφορα βάσανα καί τόν φρικτό καταπέλτη, στεφανοφόρε Γεώργιε, τελείωσες μαρτυρικά τό δρόμο τῆς εὐσεβείας· γι' αὐτό καί στεφανώνουμε τὴν ὑπέρλαμπρη μνήμη σου μέ ἄνθη ὑμνολογικά, καί ἀγκαλιάζουμε μέ πίστη τά σεβάσματά σου λείψανα· ἀλλά ἐπειδή παραστέκεσαι λαμπροφόρος κοντά στό θρόνο τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μας, ἰκέτευε, νά σώσει καί νά φωτίσει τίς ψυχές μας.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Τό πνευματικό διαμάντι τῆς ὑπομονῆς, ἀδελφοί, ἄς τό ἐγκωμιάσουμε πνευματικά, τόν Γεώργιο τόν φημισμένο Μάρτυρα, τόν ὁποῖο ἐπειδή ἦταν πυρωμένος γιά τό Χριστό, οἱ κίνδυνοι τόν ἔκαναν ὡς χαλκό καί τόν ἐσκήρυναν τά βασανιστήρια, καί διάφορες τιμωρίες ἔφθειραν τό σῶμα του πού ἀπό τή φύση του εἶναι φθαρτό· διότι ὁ πόθος νικοῦσε τή φύση πείθοντας αὐτόν πού ἀγαποῦσε νά περάσει μέ θάνατο πρὸς τὸν ποθούμενο Χριστό τόν Θεό, καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Καὶ νῦν...(Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Ἀπολυτικά.</p> <p>Ὡς ἐλευθερωτής τῶν αἰχμαλώτων καί ὑπερασπιστής τῶν φτωχῶν, ὡς ἰατρός τῶν ἀσθενῶν,</p>
--	--	--

<p>βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῶ τῶ Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καί νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Απόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Ἀνέτειλεν ἰδού, τὸ τῆς χάριτος ἕαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυ- ρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα, δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν. Δόξα ... Καί νῦν... Θεοτοκίο. (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Πόθῳ ζέοντι, τῶ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμακάρο Γεώργιε, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα ... Καί νῦν... Θεοτοκίο. (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων</p>		<p>σύμμαχος τῶν βασιλιάδων, Τροπαιοφόρε (νικηφόρε, θριαμβευτή) Μεγαλομάρτυρα Γεώργιε, πρέσβευε στὸν Χριστό, τὸν Θεό, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας. Καί νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Απόλυσις. (Συλλειτουργικό. Σελδα 16-17).</p> <p>23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα. Νά, ἀνέτειλε ἡ ἀνοιξη τῆς χάριτος· ἔλαμψε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω σέ ὅλους, καί μαζί μ' αὐτήν λάμπει τώρα ἡ πανέορτη καὶ φωτοφόρος ἡμέρα τοῦ Μάρτυρα Γεωργίου· Ἐλᾶτε ὅλοι λαμπροφορώντας θεάρεστα, ἄς γιορτάσουμε μέ χαρά.</p> <p>Δόξα ... Καί νῦν... Θεοτοκίο. (Τοῦ Πεντηκοστρίου). Καιόμενος ἀπό τό θερμό πόθο τοῦ Κυρίου διέλυσες μέ ἀνδρεῖο φρόνημα τίς ἀποθῆκες (τὴν καρδιά) τῆς πλάνης, καὶ ὁμολόγησες τό Χριστό μέσα στό στάδιο, τροπαιοφόρε (νικητή) παμμακάριστε Γεώργιε, ἔνδοξε Μάρτυρα· Ἰκέτευε τό Χριστό τό Θεό, νά δωρίσει σ' ἐμᾶς τό μέγα ἔλεος. Δόξα..... Καί νῦν ... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀφοῦ καλλιέργησες μέ ἐπιμέλεια τό σπόρο τῶν</p>
--	--	--

<p>ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεποιθῶς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς Μάρτυς Γεώργιε, καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀναβαθμοί. (Τό Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου). Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα... Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.</p> <p>Καὶ νῦν... Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.</p>		<p>ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, διασκόρπισες στοὺς φτωχοὺς ὅλον πλοῦτον μέ εὐσέβεια, παίρνοντας ὡς ἀνταπόδοση, ἔνδοξε, τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ· γι' αὐτὸ μέ πεποίθηση προχωρεῖς σὲ ἀγῶνες καὶ πόνους (κόπους) παρατεταμένους, Μάρτυρα Γεώργιε, καὶ ἀφοῦ ἔγινες συμμετόχος στό πάθος τοῦ ἀπαθοῦς καὶ στήν Ἀνάστασή του, συμμετέσχες στή Βασιλεία του ἰκετεύοντας τώρα γιὰ μᾶς.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. (Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀναβαθμοί. (Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου). Ἀπό τὴ νεότητά μου μέ πολεμοῦν πολλά πάθη. Ἀλλὰ ἐσύ ὁ ἴδιος βοήθησέ με καὶ σῶσε με, Σωτήρα μου. Ἔσεῖς πού μισεῖτε τὴν Ἱερουσαλήμ καταισχυνηθεῖτε (ντραπεῖτε) ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, γιατί θὰ ἀποξηρανθεῖτε ὡς χόρτο ἀπὸ τὴ φωτιά. Δόξα ... Ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα κάθε ψυχὴ ζωογονεῖται, καὶ μέ τὴν πνευματικὴ κάθαρση ὑψώνεται, γίνεται λαμπρὴ ἀπὸ τὴν Τριαδικὴ Μονάδα (τὴν Ἁγία Τριάδα) μέ τρόπο ἱερό καὶ μυστηριώδη. Καὶ νῦν... Ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀναβλύζουν οἱ ποταμοὶ τῆς Χάριτος, καὶ ἀρδεύουν (ποτίζουν) ὀλόκληρη τὴ φύση, γιὰ νὰ ζωογονεῖται. Προκείμενο. Ὁ Δίκαιος θὰ ἀνθήσει ὡς φοίνικας, καὶ θὰ πολλαπλασιασθεῖ ὅπως οἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου.</p>
---	--	---

<p>Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐξανθήσει. Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 33). Εὐαγγέλιον. Κατά Λουκᾶν. (ΚΑ'. 12-19). Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Πεντηκοστάριον. Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου ἀυγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραῖζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· θεράπον Χριστοῦ, καὶ</p>		<p>Στίχ. Φυτευμένος στὸν οἶκο τοῦ Κυρίου, μέσα στὶς αὐλές τοῦ Κυρίου θὰ ἀνθήσει. Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33). Εὐαγγέλιο. Κατά Λουκᾶν. (ΚΑ'. 12-19). Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητές του· προσέχετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· διότι θὰ ἀπλώσουν τὰ χεῖριά τους ἐπάνω σας, καὶ θὰ σᾶς καταδιώξουν παραδίδοντάς σας σὲ συναγωγές καὶ φυλακές, καὶ θὰ σᾶς ὀδηγήσουν σὲ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου· καὶ θὰ εἶναι γιὰ σᾶς μαρτυρία. Βάλετε λοιπὸν στὶς καρδιές σας, νὰ μὴ προμελετᾶτε τί θὰ ἀπολογηθεῖτε· Διότι ἐγὼ θὰ σᾶς δώσω ἰκανότητα καὶ σοφία, στήν ὁποία δέν θὰ μπορέσουν, νὰ φέρουν ἀντίρρηση, οὔτε νὰ ἀντισταθοῦν, ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀντίθετοί σας. Καὶ θὰ παραδοθεῖτε ἀπὸ γονεῖς καὶ ἀδελφούς καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ θὰ θανατώσουν κάποιους ἀπὸ σᾶς, καὶ θὰ εἴσθε μισητοὶ ἀπὸ ὅλους ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου· ὅμως οὔτε μία τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλι σας δέν θὰ χαθεῖ (χωρὶς τῆ συγκατάθεσή μου). Μὲ τὴν ὑπομονή σας κερδίστε τίς ψυχές σας. Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Πεντηκοστάριο. Σήμερα ὅλη ἡ οἰκουμένη φωτίζεται μὲ τίς ἀκτῖνες τοῦ Ἀθλοφόρου· καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στολισμένη μὲ τὰ ἄνθη, Γεώργιε, φωνάζει σ' ἐσένα· ὑπηρέτη τοῦ Χριστοῦ καὶ προστάτη μας θερμότατε, μὴν παρα-</p>
---	--	--

<p>προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπτης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.</p> <p>«Σῶσον ὁ Θεός...».</p> <p>(Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37).</p> <p>Κανόνες.</p> <p>Κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα προηγείται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα ὡς κατωτέρω.</p> <p>(Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον προηγείται ὁ Κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς).</p> <p>Ωιδὴ Α'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωῆν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας».</p> <p>Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.</p> <p>Οὐρανοὶ μὲν ἐπάξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Ὑπὲρ ἡλίον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπίτα· τὰς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγάς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.</p>		<p>Λείψεις νά πρεσβεύεις γιὰ μᾶς στὸν Κύριο.</p> <p>«Σῶσον ὁ Θεός...».</p> <p>Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37).</p> <p>Κανόνες.</p> <p>Κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα προηγείται ὁ Κανὼνας τοῦ Πάσχα ὅπως παρακάτω.</p> <p>(Μετὰ τὴν Διακαινήσιμο προηγείται ὁ Κανὼνας τῆς προηγούμενης Κυριακῆς).</p> <p>Ωιδὴ Α'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>Εἶναι ἡμέρα Ἀναστάσεως ἃς λαμπρυνθοῦμε, λαοί, εἶναι Πάσχα (διάβαση, πέρασμα), τοῦ Κυρίου τό Πάσχα· διότι ὁ Χριστὸς ὁ Θεός μᾶς πέρασε ἀπὸ τό θάνατο στή ζωὴ καὶ ἀπὸ τῆ γῆ στὸν οὐρανὸ ἐνῶ ψάλλαμε ὕμνον ἐπινίκιο.</p> <p>Ἄς καθαρισθοῦμε ὡς πρὸς τίς αἰσθήσεις καὶ θά δοῦμε τό Χριστό, νά ἀστράφτει μέσα στό ἀπλησίαστο φῶς τῆς Ἀναστάσεως, καὶ θά τόν ἀκούσουμε νά λέγει περίτρανα, χαίρετε, ψάλλοντας ἐπινίκιο ὕμνο.</p> <p>Οἱ οὐρανοὶ ἃς εὐφραίνονται ἐπάξια, καὶ ἡ γῆ ἃς αἰσθάνεται ἀγαλλίαση, καὶ ἃς ἐορτάζει ὁ κόσμος καὶ ὁ ὁρατός ὅλος καὶ ὁ ἀόρατος· διότι ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, ἡ αἰώνια εὐφροσύνη.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Ἄστραψε περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο τώρα ἡ μνήμη σου, Μάρτυρα, ὀπίτη τοῦ Χριστοῦ· διότι ὡς πάμφωτες ἀκτῖνες ἐκσφενδόνισε λαμπρὰ τίς λάμπεις τῶν θαυμάτων σέ ὅλη τὴ γῆ, φωτοφόρε Γεώργιε.</p>
--	--	---

<p>Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δός μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἕξης γηθόμενος.</p> <p>Νέος ὦφθης ἐν πολέμοις ἰκανὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος Δαυῖδ ἀνδρεῖος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σύ, νικᾷς καθελῶν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανῖτα Γεώργιε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὡς ἀνέκφραστος ὠραῖος, φρικαλαῖος ὁ σός, ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ γάρ, τὸν παντέλειον Θεόν, θηλάζεις σαρκί, παράδοξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε Μητρᾶνανδρε.</p> <p>Ωιδὴ Γ'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>«Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα».</p> <p>Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἔορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται.</p> <p>Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτὸς με συνδόξασον, Σωτῆρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.</p>		<p>Μονομάχε, Ἀθλητὴ τοῦ Χριστοῦ μέ τις μύριες νίκες, δός μου τὴ δύναμη, νά ὑμνήσω τοὺς ἄθλους, τὰ ἀγωνίσματά σου, τὰ ὅποια ὑπέφερες ἀνδρικά, πυρπολούμενος σοφέ, ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο κι ἐζοῦσες χαρούμενος.</p> <p>Νέος στοὺς πολέμους, φάνηκες ἰκανὸς στὰ χέρια, ὡς ἄλλος Δαυῖδ ἀνδρεῖος· διότι, ὅπως αὐτὸς τὸ Γολιάθ, ἔτσι κι ἐσύ νικᾷς καὶ καταβάλλεις τὸν ἀντίπαλο μέ τις βολές (τά χτυπήματα) τῶν λόγων σου, στεφανοφόρε Γεώργιε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Πόσο ἀνέκφραστη, ὠραία, φρικτὴ, παράξενη εἶναι ἢ γέννησή σου, Κόρη· Διότι θηλάζεις σαρκικά τὸν παντέλειο Θεὸ κάτω ἀπὸ τὸ στήθος σου· παράδοξο ἄκουσμα, Μητέρα χωρὶς ἄνδρα πού τρέφεις βρέφος.</p> <p>Ωιδὴ Γ'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>Ἐλᾶτε νά πιοῦμε καινούριο (πρωτοφανές) ποτό, πού δέν βγαίνει θαυματουργικά ἀπὸ ἄγωνα πέτρα, ἀλλὰ πηγὴ ἀφθαρσίας, τὴν ὁποία ὡς βροχὴ ἀνέβλυσε ἀπὸ τὸν τάφο ὁ Χριστός, στὸν ὁποῖο εἴμαστε στερεωμένοι.</p> <p>Τώρα ὅλα εἶναι γεμᾶτα φῶς, καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ ὁ ἅδης· ἅς γιορτάζει λοιπὸν ὅλη ἡ κτίσις τὴν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, στήν ὁποία εἶναι στηριγμένη.</p> <p>Χθὲς θαπτόμουν μαζί σου, Χριστέ, σήμερα πού ἀναστήθηκες ἀναστήνομαι μαζί σου· Χθὲς σταυρωνόμουν μαζί σου· Ἐσύ δόξασέ με μαζί σου, Σωτήρα, στή Βασιλείᾳ σου.</p>
--	--	--

<p>Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος, τῆ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.</p> <p>Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τά τε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ γάρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.</p> <p>Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συχαίρει, στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστράτηγος γάρ, Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.</p> <p>Θεοτοκίον. Εὐφράνθητι, τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς ὡς ῥομφαία γάρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς διήλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Καθίσματα. Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα· τῷ γὰρ θείῳ ζήλω, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν τυράννων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρυάγμα· ὄθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν</p>		<p>Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Ὡς συνοδοιπόρος μέ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, ἔλαμψε γιὰ μᾶς ἡ μνήμη τοῦ ὑπηρέτη του, κατὰ τὴν ὁποία, ἀφοῦ συγκεντρωθοῦμε οἱ πιστοί, ἄς τὴν ἐορτάσουμε χαρούμενα.</p> <p>Εὐφρανθεῖτε γῆ καὶ οὐρανοί, καὶ τὰ ψηλά ὄρη καὶ ὅλα τὰ χαμηλά βουνά σκιρτήστε· διότι ρεύματα θαυμάτων ἀπὸ ψηλά βρέχει σ' ἐμᾶς ὁ Μάρτυρας Γεώργιος.</p> <p>Ὅλη ἡ γῆ, καὶ κάθε ἀνθρώπινη φυλή, καὶ ὁ οὐρανός, καὶ ὁ στρατὸς τῶν Ἀγγέλων χαίρονται μαζί· διότι τώρα ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Χριστοῦ ὁ Γεώργιος μεταβαίνει (πηγαίνει) ἀπὸ τὴ γῆ πρὸς τὰ οὐράνια.</p> <p>Θεοτοκίο. Νά εὐφραίνεσαι καὶ νά χαίρεσαι, Μαρία, μολονότι βέβαια χθὲς ὡς σπαθὶ διαπέρασε τὴν καρδιά σου ὁ Σταυρὸς τοῦ Υἱοῦ σου· ἀλλ' ὅμως ἀνέτειλε ἀπὸ τὸν τάφο σὰν ἀπο νυφικό θάλαμο.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Καθίσματα. Ἀνδραγαθῶντας μέ τοὺς τρόπους τῆς εὐσεβείας, ἀφοῦ νίκησες τὴν πλάνη τῆς ἀσεβείας, Μάρτυρα, καταπάτησες τὴν ἀλαζονεία τοῦ ἐχθροῦ· διότι πυρπολούμενος στό νοῦ ἀπὸ τό θεϊκό ζῆλο ἔσβησες τὴν ἄθεη αὐθάδεια τῶν τυράννων· γι' αὐτό ἐπάξια ὡς ἀμοιβὴ τῶν βασάνων δέχθηκες τό στεφάνι, καὶ παρέχεις θεραπείες, Ἀθλοφόρε Γεώργιε· Πρέσβευε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρίσει συγχώρησι σφαλμάτων, σ' αὐτοῦς</p>
--	--	--

<p>πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ Σταυρὸν τόν, Ἀχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἤσχυνας, τυράννων τὸ φρύαγμα· ὅθεν τῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἱαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.</p> <p>Καὶ νῦν...(Τοῦ Πεντηκοσταρίου).</p> <p>Ωιδὴ Δ'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>«Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος».</p> <p>Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσιν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.</p> <p>Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν</p>		<p>πού ἐρτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Μοιράζοντας σέ ὅλους τὸν ἐπίγειο πλοῦτο πού εἶχες ἐπάνω στή γῆ, σοφέ Μάρτυρα, κληρονόμησες τὸν πλοῦτο τὸν οὐράνιο μέ τούς κόπους σου· διότι ἔβαλες ὡς θώρακα στόν ἑαυτό σου τόν ἀγνό Σταυρό τοῦ Κυρίου, καί καί μέ αὐτόν ντρόπιασες τὴν αὐθάδεια τῶν τυράννων· γί' αὐτό μέ τὴν πρεσβεία σου μοιράζεις, σ' αὐτούς πού ζητοῦν τά θεϊκά δῶρα, τά χαρίσματα τῶν θεραπειῶν, ἀθλοφόρε Γεώργιε· Πρέσβευε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρίσει ἄφεση πταισμάτων, σ' αὐτούς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου.</p> <p>Καὶ νῦν... (Τοῦ Πεντηκοσταρίου).</p> <p>Ωιδὴ Δ'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>Στή θεϊκὴ σκοπιὰ του ὁ Ἀββακούμ ἄς σταθεῖ μαζί μας καί ἄς δείξει τό φωτοφόρο Ἄγγελο, πού λέγει διαπεραστικά· Σήμερα ἦλθε ἡ σωτηρία στόν κόσμο· διότι ἀναστήθηκε ὁ Χριστός ὡς παντοδύναμος.</p> <p>Ὡς ἀρσενικό παιδί πού ἀνοιξε τά παρθενικά σπλάχνα, φάνηκε ὁ Χριστός· ὀνομάσθηκε ὁμως καί ἀρνί πού τρώγεται, ἀλλά ἀμόλυντο ἐπειδὴ δέν δέχθηκε κηλίδα, καὶ εἶναι τό δικό μας τό Πάσχα (πέρασμα), καὶ ὡς Θεὸς ἀληθινός ἔχει χαρακτηρησθεῖ τέλειος.</p> <p>Ὡς ἀρνί ἐνός ἔτους, αὐτός πού δοξολογεῖται ἀπό μᾶς, ὡς στεφάνι (κύκλος τελειότητας) γεμάτος ἀγαθοσύνη, θυσιάζεται θεληματικά γιά ὅλους· εἶναι τό πασχάλιο ἀρνί πού χαρίζει τὴν κάθαρση· καὶ πάλι</p>
---	--	--

<p>ἥλιος.</p> <p>Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἦλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Ὡς ὑπερήλασε τὴν πρίν, Νότου βασίλισσαν σοφέ, νῦν ἡ βασιλίς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμεν· ὅθεν σοι συμπαρίσταται, Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὡσπερ βασίλισσα.</p> <p>Ῥημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε, τὸ δὲ καίτοι κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδής, ὁ Χριστὸς ἐστίν.</p> <p>Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχαι τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτήρ οἰκουμένης, ἀστὴρ φαεινότητα, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἴδου καὶ τέτοκας Ἀγνή, καὶ παρθενεύεις ἐν ταυτῶ, θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως,</p>		<p>ἔλαμψε ἀπὸ τὸν τάφο σ' ἐμᾶς ὡς ὠραῖος ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.</p> <p>Ὁ Δαυΐδ, ὁ προπάτορας τοῦ Θεοῦ χοροπηδοῦσε σκιρτῶντας μπροστά ἀπὸ τὴν τυπικὴ Κιβωτό· ὁ λαὸς ὅμως τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος βλέποντας τὴν ἔκβαση (τὴν πραγματοποίηση) τῶν συμβόλων, ἄς εὐφρανθοῦμε κατὰ Θεόν, διότι ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Πόσο ξεπέρασε, σοφέ, ἡ τωρινὴ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα τὴν προηγούμενη βασίλισσα τοῦ Νότου (πού πῆγε στό Σολομῶντα)· διότι κατέφυγε στή δική σου σύνεση ἐκθαμβη (θαμπωμένη)· γι' αὐτὸ καὶ στέκεται μαζί σου, Μάρτυρα, στὰ δεξιά τοῦ Θεοῦ ὡς βασίλισσα.</p> <p>Μὴ ὑποφέροντας τοὺς ἐλέγχους τῶν λόγων σου ὁ δυσσεβῆς (ὁ ἀσεβῆς), διατάζει νὰ χτυπήσουν τὸ στόμα σου, Γεώργιε, ἀλλοίμονο! ἐκεῖνο ὅμως ἂν καὶ τὸ χτυποῦσαν, ἀντηχοῦσε ὡς κύμβαλο (τά μεταλλικὰ πιάτα τῆς μουσικῆς), κραυγάζοντας· Μόνος ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι ὁ Χριστὸς.</p> <p>Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρῶτε ἀρχηγέ τῶν ἀθλητῶν του, πάμφωτε λαμπτήρα τῆς οἰκουμένης, ἀστὴρ φωτεινότητα, λυχνάρι πολυτιμότητα, ἄγρυπνε φύλακα, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν, φύλαγέ μας, Μάρτυρα Γεώργιε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Νά, καὶ γέννησες, Ἀγνή, καὶ μένεις Παρθένοσ ταυτόχρονα· θαῦμα πολυθαύμαστο πραγματικά, φοβερό</p>
---	--	---

φοβερόν! Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα, φέρουσα
σαῖς ἀγκάλαις θηλάζεις, τὸν τροφοδότην
Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ἰδιὴ Ε΄. τοῦ Πάσχα.

«Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυ-
ρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ
Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι
ζωῶν ἀνατέλλοντα».

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς
τοῦ Αἴδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες,
πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ
ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι
Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ
συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα
Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ἐόρτιον κρότει σκιρτῶσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν
σεπτὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν
μετάθεσιν τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ
καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον
θαυματοβρῦτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βοῦν οὐ
περ θαυμαστῶς ἐζώωσας· αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ
σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Αἰνέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν
ὑμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας,

καὶ παράξενο στήν ἀκοή· Διότι κρατώντας τὸ Θεὸ τὸν
Παμβασιλέα στίς δικές σου ἀγκάλες θηλάζεις, τὸν
Χριστὸ τὸν τροφοδότη, Κόρη, ὡς νήπιον.

Ἰδιὴ Ε΄. τοῦ Πάσχα.

Ἄς σηκωθοῦμε κατὰ τὰ βαθιά χαράματα καὶ ἀντὶ
μύρου, ἃς προσφέρουμε τὸν ὕμνον στὸν Κύριον· Καί θά
δοῦμε τὸ Χριστό, τὸν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, νὰ
ἀνατέλλει σέ ὅλους ζωῆ.

Βλέποντας τὴν ἀμέτρητή σου εὐσπλαχνία, αὐτοί
πού κρατοῦνταν στὰ δεσμά τοῦ ἄδη, ὀδηγοῦνταν πρὸς
τὸ φῶς, Χριστέ, μέ χαρούμενα βήματα, χειροκροτώ-
ντας τὸ αἰώνιο Πάσχα.

Ἄς πλησιάσουμε κρατώντας λαμπάδες στό Χριστό
πού προέρχεται (πού προβάλλει) ἀπὸ τὸ μνήμα ὡς
νυμφίος, καὶ ἃς γιορτάσουμε, μαζί μέ τὰ ἀγγελικά
τάγματα πού ἀγαποῦν τίς ἐορτές, τὸ Πάσχα τοῦ Θεοῦ,
πού ἔφερε τὴ σωτηρία μας.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Χτύπα ἐορταστικά τὰ χέρια ἐσύ ἡ Ἐκκλησία σκιρ-
τώντας γιὰ τὴ σεβάσμια Ἀνάσταση τοῦ Σωτήρα καὶ
τὴν τωρινὴ μετάθεση τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλοντας· διότι
συνέπεσαν δύο καλὰ μαζί.

Δοξάζει τὸ παράξενο θαῦμα σου, Μάρτυρα, πού
ἀναβλύζεις θαύματα, ὁ συμπαθὴς Γλυκέριος, τοῦ
ὁποίου ἀνέστησες τὸ βόδι μέ θαυμαστό τρόπο, ἀλλὰ
καὶ τὸν ἴδιο τὸν προσέφερες ζωντανὴ θυσία στὸν Κύριόν
σου.

Χαριτώνοντας (δίνοντας χάρη) στό στόμα καὶ στό
νοῦ μου, Γεώργιε, γέμισέ τα, γιὰ νὰ ὑμνήσω τὴ δόξα

καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται,
ὅταν σοὶ ψάλλῃ τὸ πνεῦμά μου.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον
γαλακτοτρόφος, καὶ Παρθένος πέφυκας;
ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν μυστήριον! Τιμῶν
λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία
μου.

Ἰδιὴ ΣΤ'. Τοῦ Πάσχα.

«Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου».

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ,
ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς
Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου,
καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον,
ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ
Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ,
ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ἴδου σοὶ καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν,
θεοσύλλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν,
ἀναπληροῖ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος, καὶ
συγχαρήτε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς

σου· Διότι θά σκιρτήσῃ ἀπὸ ἀγαλλίαση, ὅταν θά σοῦ
ψάλλῃ τὸ πνεῦμα μου.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνη (Ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ἀγνότητα), πῶς
ὑπῆρξες πέρα ἀπὸ τῆ λογικῆ Μητέρα πού τρέφει μέ
γάλα καὶ Παρθένος; Ἀπορῶ γιὰ τὸ φρικτὸ σου μυστή-
ριον! Τιμώντας λοιπὸν τῆ γέννησή σου σὲ προσκυνῶ,
Παναγία μου.

Ἰδιὴ ΣΤ'. Τοῦ Πάσχα.

Κατέβηκες στά κατώτατα τῆς γῆς (στόν ἄδη) καὶ
συνέτριψες τοὺς αἰωνίους μοχλοὺς, πού κατεῖχαν τοὺς
δεσμίους (τοὺς νεκροὺς), Χριστέ, καὶ τριήμερος
ἀναστήθηκες ἀπὸ τὸν τάφο, ὅπως ὁ Ἰωνᾶς ἀπὸ τὸ
κῆτος.

Ἀφοῦ φύλαξες σῶες τίς σφραγίδες τοῦ τάφου, Χρι-
στέ, ἀναστήθηκες ἀπὸ τὸν τάφο Ἐσύ πού δέν ἔβλαψες
τίς κλειστὲς πύλες τῆς Παρθένου κατὰ τῆ γεννησὴ
σου· καὶ ἄνοιξες σ' ἐμᾶς τίς πύλες τοῦ παραδείσου.

Σωτήρα μου, ἐσύ τὸ ζωντανὸ καὶ ἀθυσίαστο
(ἀδύνατο νά θυσιασθεῖ ἀπὸ ἄλλον) θῦμα, ἀφοῦ ὡς
Θεός προσέφερες θεληματικὰ τὸν ἑαυτὸ σου στόν Πα-
τέρα, ἀνέστησες μαζί σου τὸν Ἀδάμ μέ ὅλο τὸ γένος
του, ἀφοῦ ἀναστήθηκες ἀπὸ τὸν τάφο.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος

Νά, καὶ γιὰ σένα, λαέ συγκεντρωμένε ἀπὸ τὸ Θεό,
ἓνα χαρούμενο χελιδόνι, ὁ Γεώργιος, ἀναπληρώνει
θαυμάσια τῆ χάρη τῆς ἀνοιξης· καὶ λοιπὸν χαρεῖτε μα-
ζί μέ τῆ χαρὰ ἐκείνου ὅλοι.

Ἐποφύροντας σκληρὰ βασανιστήρια θλίψεων τά

τροφὰς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ, καὶ ψάλλων Ἐνδοξε· ἡ φωνὴ δέ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ Δαυϊτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρὶν, φοβερός ὁ τοκετός, μητρανύμφευτε Κόρη, καὶ ἀνεκκλάλητος, τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοϊαν τίκτεις.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἄγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ

θεωροῦσες ὡς ἀπολαύσεις, ὑπομένοντας γιὰ τὸν Κύριο καὶ ψάλλοντας, ἔνδοξε, καὶ ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἀντηχοῦσε στὸν τροχὸ τῶν εὐχῶν σου.

Νὰ εὐφραίνεσαι καὶ νὰ σκίρτας, ἐσὺ ὁμάδα τῶν Ἀθλητῶν, διότι βρήκατε τὸ Γεώργιο, νὰ προεξάρχει (νὰ προηγεῖται) στὸ τωρινὸ πανηγύρι, καὶ νὰ ἀγάλλεσθε μαζί του μὲ τρόπο δαυϊτικὸ (ὅπως ὁ Δαυῖδ)· διότι εἶναι τοῦ Κυρίου ἡ σημερινὴ ἡμέρα.

Θεοτοκίο.

Καὶ γεννᾶς, καὶ πάλι μένεις ἀγνή, ὅπως πρὶν· εἶναι φοβερὴ καὶ ἀνέκφραστη ἡ γέννησή σου, Μητέρα Κόρη ἀνύμφευτη· γεννᾶς αὐτὸν πού εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸ χρόνο, πού ἔγινε βρέφος ὅπως ἐμεῖς ὑπέρολογα (ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ).

Μικρὴ συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 38).

Κοντάκιο.

Ἀφοῦ καλλιεργήθηκες ἀπὸ τὸ Θεό, ἀναδείχθηκες ἐντιμώτατος γεωργὸς τῆς εὐσεβείας, συγκεντρώνοντας γιὰ τὸν ἑαυτό σου τὰ χειρόβολα (τὰ δεμάτια) τῆς εὐσεβείας· διότι ἀφοῦ ἔσπειρες μὲ δάκρυα, θερίζεις μὲ εὐφροσύνη· καὶ ἀφοῦ ἀγωνίσθηκες μὲ αἷμα, κέρδισες τὸ Χριστό· καὶ μὲ τίς δικές σου πρεσβεῖες, Ἄγιε, παρέχεις σέ ὅλους συγχώρηση τῶν πταισμάτων.

Οἶκος.

Ὁ μέγας στρατιώτης, ὁ Γεώργιος, ποθῶντας τὸ Βασιλέα Χριστό, πού προσέφερε τὴ ζωὴ του γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ κόσμου, ἔρχεται βιαστικά νὰ πεθάνει γιὰ χάρι του· διότι ἔχοντας στὴν καρδιά του θεϊκὸ ζῆλο, προσέφερε ὁ

ἔσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δούλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι. Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις, Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τοῦ Πάσχα.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 70-71).

Ἰδιή Ζ'. τοῦ Πάσχα.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ

ἴδιος τὸν ἑαυτό του. Αὐτόν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἄς τὸν ἀνυμνήσουμε μέ πίστη, ὡς θερμὸ προστάτη μας, ἐπειδὴ εἶναι ἐνδοξος δούλος τοῦ Χριστοῦ, πού μιμεῖται σαφέστατα τὸν ἴδιο τὸν Κύριο, καὶ ζητεῖ ἀπ' αὐτόν, νά δίνει σέ ὅλους συγχώρηση πταισμάτων.

Συναξάριον.

Κατὰ τὴν εἰκοστή τρίτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου (τοῦ νικητῆ).

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, πού ἔκοβε τοὺς ἐχθροὺς στίς μάχες, θεληματικά κόβεται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μέ ξίφος.

Ἐκοψε ὁ χαλκός τὸν αὐχένα(τὸ λαιμό) τοῦ Γεωργίου κατὰ τὴν εἰκοστή τρίτη.

Μέ τίς πρεσβείες τοῦ Ἁγίου σου, Θεέ, ἐλέησέ μας.

Ἀμήν.

Καταβασίες. Τοῦ Πάσχα.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 70-71).

Ἰδιή Ζ'. τοῦ Πάσχα.

Ἐκεῖνος πού γλύτωσε τοὺς νέους ἀπὸ τό καμίνι, ἀφοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ μέ τό πάθος του ντύνει τὴ θνητὴ ἀνθρώπινη φύση μέ τὴν ὠραιότητα τῆς ἀφθαρσίας· ὁ μόνος ἄξιος νά δοξολογεῖται Θεὸς τῶν πατέρων καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες πού σκέπτονταν θεάρεστα μαζί μέ μύρα ἔτρεξαν πίσω σου· ἀλλὰ αὐτόν πού ζητοῦσαν ὡς θνητό μέ δάκρυα, τὸν προσκύνησαν χαίροντας ὡς ζωντανό Θεό, καὶ ἔφεραν τὴ χαρμόσυνη εἶδηση στοὺς

Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰαίδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὐτὴ ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὐσα προάγγελος, ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμάσια καὶ πάλιν συστέλλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμησαί βουληθῶ, ὑπὲρ ἄμμον εὐρίσκονται πληθυνόμενα, καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητά, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμάτων οἱ κρουνοί, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ θαυμαστόν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖται σου στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων τὸ στράτευμα, σὲ δ' ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγεῖς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου· διὸ περ καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύειν ἀεὶ σε κατηξίωσε.

Μαθητές σου τό Πάσχα τό μυστικό, (δηλαδή τὴ μυστηριώδη Ἀνάστασή σου).

Γιορτάζουμε τοῦ θανάτου τὴ νέκρωση, τὴν κατάλυση τοῦ ἄδη, ἀρχὴ ἄλλης ζωῆς τῆς αἰώνιας, καὶ σκιρτῶντας ὑμνοῦμε τὸν αἴτιο, τὸν μόνο ἄξιο, νά δοξάζεται Θεό τῶν πατέρων καὶ ὑπερένδοξο.

Ἀληθινά, πόσο ἱερὴ καὶ πανηγυρικώτατη εἶναι αὐτὴ ἡ λυτρωτικὴ καὶ πλημμυρισμένη ἀπὸ φῶς νύχτα, ἡ ὁποία προαναγγέλλει τὴ λαμπροφόρο ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, κατὰ τὴν ὁποία τό φῶς πού δέν ἔχει ἀρχή (ὁ Χριστός) ἔλαμψε σωματικά ἀπὸ τὸν τάφο σέ ὅλους.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος

Ποθῶ νά ἐξυμνήσω τὰ θαυμάσιά σου, ἀλλά καὶ πάλι διστάζω· διότι, ὅταν θελήσω νά τὰ ἀπαριθμήσω, βρίσκονται νά εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὴν ἄμμο· καὶ λοιπὸν, Ἀθλητά, δέξου αὐτόν τό σύντομο ὕμνο μου.

Δέν ὑπάρχει οὔτε ξηρά, οὔτε θάλασσα, οὔτε πόλη, οὔτε ἔρημος, ὅπου δέν ξεχειλίζουν, Μάρτυρα, ἀληθινά ὡς πέλαγος οἱ βρύσες τῶν θαυμάτων σου· διότι σέ ὅλη τῇ γῇ ὑμνεῖται τό δικό σου ἀξιοθαύμαστο ὄνομα.

Μένει θαμνωμένο, ἀρχιστράτηγε, ἀπὸ τὴν ἄθλησή σου τό στράτευμα τῶν Ἀγγέλων· καὶ κατάπληκτος ὁ Βασιλιάς τῶν Ἀγγέλων ἀπὸ σένα ἐπιθύμησε τὴν ὠραιότητά σου· γι' αὐτό καὶ σέ κατηξίωσε, νά βασιλεύεις πάντα μαζί του.

<p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὀλόφωτε σκηνή θεοδόμητε, λυχνία κατάχρυσε, στάμνε κιβωτέ, θεοκατοίκητε ναέ, ξενοβλάστητε ράβδε, Μητράναδρε, τούς σους ικέτας ήμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφύλαττε.</p> <p>Ωιδή Η'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>«Αὕτη ή κλητή και άγία ήμέρα, ή μία τῶν Σαββάτων, ή βασιλῖς και κυρία, έορτῶν έορτή, και πανήγυρις έστὶ πανηγύρεων, έν ή εύλογοῦμεν, Χριστὸν εις τούς αιῶνας».</p> <p>Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς άμπέλου γεννήματος τῆς θείας εύφροσύνης, έν τῆ εύσήμῳ ήμέρα τῆς έγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ύμνοῦντες αὐτόν, ως Θεόν εις τούς αιῶνας.</p> <p>Άρον κύκλω τούς όφθαλμούς σου Σιών και ἴδε· ίδου γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγεῖς ως φωστῆρες, εκ δυσμῶν και βορρᾶ, και θαλάσσης, και έώας τᾶ τέκνα σου έν σοι εύλογοῦντα, Χριστὸν εις τούς αιῶνας.</p> <p>Πάτερ παντοκράτορ, και Λόγε, και Πνεῦμα, τρισίν ένιζομένη, έν ύποστάσει φύσις, ύπερούσιε και ύπέρθε εις σέ βεβαπτίσαμεθα, και σέ εύλογοῦμεν, εις πάντας τούς αιῶνας.</p> <p>Τοῦ Αγίου. Πρῶτος.</p> <p>᾿Υμνους ως εύώδη, συλλέξαντες άνθη, άλλου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου</p>		<p>Θεοτοκίο.</p> <p>Ὀλόφωτη σκηνή κατασκευασμένη από τόν Θεό, Λυχνάρι όλόχρυσο, στάμνα, κιβωτέ, ναέ πού κατοικεῖ ό Θεός, βλαστάρι πού έβλάστησες κατά τρόπο παράξενο, Μητέρα χωρίς άνδρα, Κόρη μέ τᾶ πολλά όνόματα, διαφύλαττε έμᾶς τούς δούλους σου.</p> <p>Ωιδή Η'. τοῦ Πάσχα.</p> <p>Αὕτη ή επίσημη και άγία ήμέρα, ή πρώτη τῆς έβδομάδας ή βασίλισσα και κυρία, είναι έορτή έορτῶν και πανήγυρη πανηγύρεων, κατά τήν όποια δοξολογοῦμε τό Χριστό στους αιῶνες.</p> <p>Έλατε νά κοινωνήσουμε από τό καινούριο προίόν τοῦ άμπελιοῦ, από τῆ θεική εύφροσύνη, κατά τήν επίσημη ήμέρα τῆς Άναστάσεως, και νά συμμετάσχουμε στή Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, ύμνώντας τον ως Θεό στους αιῶνες.</p> <p>Σήκωσε τᾶ μάτια σου γύρω, Ιερουσαλήμ, και δές· διότι νά, ήλθαν σ' έσένα φωτισμένα από τό Θεό ως φωστῆρες τᾶ τέκνα σου από τῆ Δύση, και τό Βορρᾶ, και από τό Νότο και από τήν Άνατολή, τᾶ όποια, δοξολογοῦν μέσα σ' έσένα τό Θεό στους αιῶνες.</p> <p>Πατέρα παντοκράτορα, και Λόγε τοῦ Θεοῦ, και Άγιο Πνεῦμα, οὐσία πού γίνεσαι ένιαία μέ τρία πρόσωπα, ύπερτέλεια και στή φύση και στή Θεότητα, στό όνομά σου είμαστε βαπτισμένοι, κι έσένα δοξολογοῦμε στους αιῶνες.</p> <p>Τοῦ Αγίου. Πρῶτος.</p> <p>Αφοῦ συλλέξουμε ὕμνους ως εύωδιαστά άνθη άλλου παραδείσου, δηλαδή τοῦ θεοπνεύστου ψαλτη-</p>
---	--	---

Ψαλτῆρος, δεῦτε στέφος λαμπρόν,
ἀσματόπλοκον, τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν·
ἠρίστευσε γάρ, καθελὼν Σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο Μελουργέ, προφητόπρωτε φράσον,
ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ, τίς
καὶ ποῖος ἐστίν; ὁ μέγιστος ὑπάρχει
Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως, φυτὸν
καρδιοτρόφον.

Ἔρχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς
τὴν νοσοσιάν σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρουξ,
περιθάλπων ἀεὶ καθυπόδεξαι, διεὶς τὰς
πτέρυγας σου· σκιὰν ὑπὸ σὴν γάρ, καλὸν
ἀναπεπαῦθαι.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἦν προέφης, Προφήτα Παρθένον,
συνέλαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ
ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα,
πανάφθορος μείνασα, Μυστήριον ξένον, ὁ
τοκετός σου Κόρη!

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40).

Ωιδὴ Θ. τοῦ Πάσχα.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,
καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου».

ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου
φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἐπηγγείλω
ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ, ἦν οἱ
πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες

ρίου, ἐλάτε ἅς πλέξουμε λαμπρὸ στεφάνι στό Μάρτυ-
ρα πλεγμένο μέ ἄσματα, διότι ἀρίστευσε κατανικώ-
ντας τὴ δύναμη τοῦ σατανᾶ.

Ἔλα Μελωδὲ (Δαυΐδ), πού εἶσαι πρῶτος ἀπὸ τούς
Προφήτες, πές μας· ὁ Δίκαιος ἐκεῖνος, πού ἄνθισε ὡς
φοῖνικας, ποιός καὶ τί εἶδους εἶναι; εἶναι ὁ μέγιστος
ἀθλητῆς Γεώργιος, τὸ φυτὸ μέ τούς πράγματι γλυκοὺς
καρπούς, πού τρέφει τίς καρδιές.

Ἔλα, ἐμφάνισου, κάνε γρήγορα, πρόφθασε ἐμᾶς
τὴ φωλιά σου (τὰ μικρά σου), ὡς ἀετὸς χρυσοπτερός
φροντίζοντάς μας πάντοτε, δέξου μας ἀνοίγοντας τὰ
φτερά σου· διότι εἶναι ὡραῖο, νά ἀναπαυθοῦμε κάτω
ἀπὸ τὴ δική σου σκιά.

Θεοτοκίον.

Κοίταξε, Προφήτη, τὴν Παρθένο, γιὰ τὴν ὁποία
προφήτευσες· συνέλαβε χωρὶς ἄνδρα ἡ Βασίλισσα καὶ
Κυρία, καὶ γεννᾷ ὡς Μητέρα τὸ Βασιλιά τῶν πάντων
μένοντας ἀπολύτως ἄφθορη· εἶναι μυστήριον παράξενο
ἡ γέννησή σου, Κόρη.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40).

Ωιδὴ Θ. τοῦ Πάσχα.

Φωτίζου, ναί, φωτίζου ἐσὺ ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ· Διό-
τι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἔλαμψε ἐπάνω σου. Χόρευε τώρα
καὶ ἀγάλλου, Σιών· κι Ἐσύ, ἀγνή Θεοτόκε, νά χαίρῃσαι
γιὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Υἱοῦ σου.

Πόσο θεϊκή, πόσο ἀγαπητή, πόσο γλυκειά ἦταν
ἐκείνη ἡ φωνή σου· διότι μᾶς ὑποσχέθηκες εἰλικρινά
ὅτι θά εἶσαι μαζί μας, Χριστέ, μέχρι τὴ συντέλεια τῶν
αἰῶνων· αὐτὴν (τὴν ὑπόσχεση) κατέχοντας, ὡς ἄγκυρα

ἀγαλλόμεθα.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Γλυκύτατον δρόσον, ὄρη σταλάξατε, καὶ σύ, κατ' ἐξαιρέτον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὖρες καὶ γάρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὄροφύλακα.

Αἰνοῦσι αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν ὕμνοῦσι, καὶ συμφώνως κράζουσι· Χαῖρε Σωτήρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρά, χαίροις καὶ σύ, εὖχος, Ἄθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ραβδίσματα, ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμούς, τὰς κρηπίδας, τὸν λάκκον τῆς ἀσβέστου σέβομαι, τὰλλά τε ὅσα ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ· ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τόνδε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφοτέροι.

Θεοτοκίον.

Ἡ δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότης τῶν πιστῶν,

ἐλπίδας, αἰσθανόμεσθε ἀγαλλίαση.

Ὡ Χριστέ, πού εἶσαι τὸ Πάσχα τὸ μεγάλο καὶ ἱερώτατο· Ὡ σοφία καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμη· Ἀξίωσέ μας, νά σέ ἀπολαύσουμε ἐντονότερα κατὰ τὴν ἀνέσπερη (ἀβασίλευτη) ἡμέρα τῆς Βασιλείας σου.

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Σταλάξτε, ὄρη, δροσιά γλυκύτατη· κι Ἐσύ τὸ Ἅγιο ὄρος σκίρτα ἐξαιρετικά! Χόρευε τώρα καὶ ἀγάλλου χαρούμενα· διότι βρήκες ἄριστο φύλακα τῶν ὀρέων (τῶν βουνῶν σου) τὸν μέγα Γεώργιο.

Τώρα ὅλες οἱ φυλές τῶν ἐθνῶν, δοξολογοῦν, ὕμνοῦν καὶ ὁμόφωνα κραυγάζουν· Χαῖρε, Σωτήρα ἡ χαρά τῶν πιστῶν, χαῖρε κι ἐσύ καύχημα τῶν ἀθλοφόρων, Γεώργιε θαυμασιώτατε.

Τοὺς ραβδισμούς, τὰ ξυσίματα μέ τὰ σιδερένια νύχια, τὰ χτυπήματα τῶν μαστιγίων τὰ σιδερένια ὑποδήματα, τὸ λάκκο μέ τὸν ἀσβέστη, τὰ προσκυνῶ μέ σεβασμό· καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα ὑπέφερες ἀγωνιζόμενος, Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ὅλα τὰ μακαρίζω καὶ φιλῶ μέ σεβασμό τὸν τροχό.

Μάρτυρα Δημήτριε, μαζί μέ τὸν ἔνδοξο Γεώργιο, ἐπειδὴ εἴσθε καὶ οἱ δύο ἀγαθοί, μὴ παραλείψετε καθόλου, νά φρουρεῖτε αὐτὸ τὸ χῶρο πάντα, καὶ νά μετακινεῖτε (νά ἀπομακρύνετε) ὅλες τίς μυριάδες τῶν πειρασμῶν καὶ οἱ δύο.

Θεοτοκίον.

Ἐσύ ἡ δόξα, τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότητα τῶν πιστῶν, ἡ

ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωμα, πάνταγενε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον, ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής, ἡν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).

Τροπάρια.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρᾶν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρᾶν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἔαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον, ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὅλον, προσενήνοχας σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμακάρο, ζωὴν ὀλόκληρον, ὥσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς

ἀπόλαυση τῶν Ἀγγέλων, ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, πάνταγενε Μητέρα τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, διάσωσε, Παναγία μου, αὐτούς πού κατέφυγαν στή δική σου σκέπη.

Ἐξαποστειλάριο.

Ἐλαμψε γιὰ μᾶς ὡς ἀνοιξη ἡ λαμπρὴ καὶ θεϊκὴ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία μᾶς ὀδηγεῖ ἀπὸ τῆ γῆ πρὸς τὸ οὐράνιο Πάσχα· καὶ μαζί μ' αὐτὴν λάμπει ἡ φωτεινὴ μνήμη τοῦ πανένδοξου Μάρτυρα Γεωργίου· τὴν ὁποία ἂς ἐπιτελέσουμε μὲ χαρὰ, γιὰ νὰ γίνουμε ἄξιοι γιὰ τὴ θεία χάρη ἀπὸ τὸ Σωτῆρα Χριστό.

Καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43).

Τροπάρια.

Ἐλάτε, ἀφοῦ πανηγυρίσαμε ὅλοι τὴν πανηγυρικὴ χαρούμενη Ἀνάσταση, πάλι νὰ γιορτάσουμε τὴ χαρούμενη πανήγυρη τοῦ Μάρτυρα Γεωργίου, καὶ νὰ τὸν στεφανώσουμε μὲ ἀνοιξιάτικα ἄνθη, ἐπειδὴ εἶναι ἀήττητος (ἀνίκητος)· ὥστε μὲ τίς δικές του ἰκεσίες νὰ λάβουμε ἀπολύτρωση μαζί ἀπὸ τίς θλίψεις καὶ τὰ σφάλματα.

Προσέφερες ὀλόκληρο τὸν ἑαυτό σου, Παμμακάριστε, σ' αὐτόν πού σοῦ ἔδωσε, ὀλοκληρωμένη ζωὴ, ὡς ὀλοκληρωτικὴ προσφορὰ ζωντανὴ καὶ ἔμψυχη καὶ θυσία εὐπρόσδεκτη καὶ καθαρῶτατη· γι' αὐτό διετέλεσες πρεσβευτὴς θερμότατος, πού ἀπαλλάσσεις ἀπὸ τὴ ζάλη ὅλους, ὅσοι σέ ὑμνοῦν μὲ πίστη, Μάρτυρα, καὶ σέ

σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὖρες ἀπόλαυσιν, ἧς νῦν, ἐμφορούμενος, Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσῳζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῳζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος, ὅπως, ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα...

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν, ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέοργοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίζωμεν· οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμειβόμενος, αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε

ἐπικαλοῦνται, Γεώργιε.

Ἀφοῦ καλλιέργησες μέ ἐπιμέλεια τὸν σπόρο τοῦ λόγου, πού σπάρθηκε στὴν καθαρὴ σου ψυχῇ, τὸν πολλαπλασίασες μέ τοὺς κόπους τῆς ἀθλήσεως, καὶ ἀφοῦ τὸν ἐναπέθεσες μέ σοφία στὶς οὐράνιες ἀποθήκες, βρῆκες τὴν ἀγνὴ ἀπόλαυση, τὴν ὁποία τώρα κατέχοντας, Μακάριε, μέ τίς πρεσβείες σου πρὸς τὸ Θεό, σῳζε αὐτοὺς πού σέ ὑμνοῦν μέ πίστη.

Μάρτυρα, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, σῳζε μέ τίς πρεσβείες σου, αὐτοὺς πού βρίσκονται σέ διάφορες ἀνάγκες λυτρώνοντάς τους ἀπὸ κάθε περίστασι, καὶ διώχοντας τὴν ὀλέθρια γιὰ τὴν ψυχὴ φοβερὴ ἀθυμία (ἀκεφιά, μελαγχολία), ζητώντας χάρη καὶ ἔλεος γιὰ μᾶς· ὥστε, ἀφοῦ σωθοῦμε μέ τίς ἱκεσίες σου, χαρούμενοι νά ἐγκωμιάζουμε ὅλοι τοὺς σεβάσμιους ἀγῶνες σου, Γεώργιε.

Δόξα ...

Ανέτειλε ἡ ἄνοιξη, ἐλᾶτε, νά συμμετάσχουμε στό συμπόσιο· ἐλάμψε ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἐλᾶτε νά εὐφρανθοῦμε· πρόβαλε ἡ μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου χαροποιώντας τοὺς πιστοὺς· γι' αὐτὸ, φίλοι τῶν ἑορτῶν, ἐλᾶτε, νά τὴν πανηγυρίσουμε μέ ψαλμούς. διότι αὐτός, ὡς καλὸς στρατιώτης, ἔδειξε ἀνδρεία κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τοὺς καταντρόπιασε, κι ἔτσι ἔγινε μιμητὴς τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρα τοῦ Χριστοῦ· δέν λυπήθηκε τὸ πῆλινον σῶμα του, ἀλλὰ γυμνὸ τὸ μετέβαλε σέ χάλκινο βάζοντάς το ἀντιμέτωπο μέ τὰ βασανιστήρια· σ' αὐτὸν ἄς φωνάξουμε· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, νά σωθοῦν οἱ ψυχές

<p> ίκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν... Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. </p> <p> Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Αντίφωνα τοῦ Πάσχα. Αντίφωνον Α΄. Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς. Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι. Δόξα... Καὶ νῦν... Αντίφωνο Β΄. Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ </p>		<p> μας. Καὶ νῦν... Εἶναι ἡμέρα Ἀναστάσεως σήμερα, ἃς γίνουμε λα- μπροὶ πρὸς χάρη τῆς πανηγύρεως, καὶ ἃς ἀγκαλιάσουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ἄς ποῦμε, ἀδελφοί, καὶ σ' αὐτούς πού μᾶς μισοῦν· Ἐλάτε νά συγχωρήσου- με τὰ πάντα πρὸς χάρη τῆς Ἀναστάσεως, καὶ ἃς φω- νάξουμε ἔτσι· ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νε- κρούς, ἀφοῦ μέ τό θάνατό του πάτησε (συνέτριψε) τό θάνατο, καὶ χάρισε ζωή, στοὺς νεκρούς πού ἦταν στά μνήματα. </p> <p> Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Αντίφωνα τοῦ Πάσχα. Αντίφωνο Α΄. Ἀλαλάξτε γιὰ τὸν Κύριο ὅλη ἡ γῆ. Μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, Σωτήρα σῶσε μας. </p> <p> Στίχ. Ψάλατε λοιπὸν πρὸς τιμὴν τοῦ ὀνόματός του. Στίχ. Πεῖτε στὸν Θεό· Πόσο φοβερὰ εἶναι τὰ ἔργα σου. Στίχ. Ὅλη ἡ γῆ ἃς σέ προσκυνήσουν καὶ ἃς ψά- λουν πρὸς τιμὴν σου. Δόξα... Καὶ νῦν... Αντίφωνο Β΄. Στίχ. Ὁ Θεὸς νά μᾶς σπλαχνισθεῖ καὶ νά μᾶς εὐλογήσει. Σῶσε μας, Υἱέ Θεοῦ, πού ἀναστήθηκες ἀπὸ τοὺς </p>
--	--	---

<p>νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.</p> <p>Στίχ. Ἐπιφάναι τά πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καί ἀλεήσαι ἡμᾶς.</p> <p>Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν παῖσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.</p> <p>Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν...</p> <p>Ὁ Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.</p> <p>Ἀντίφωνο Γ'.</p> <p>Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.</p> <p>Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.</p> <p>Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.</p> <p>Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι</p>		<p>νεκρούς, ἐμᾶς πού σοῦ ψάλλουμε Ἀλληλούϊα.</p> <p>Στίχ. Ἄς ἐμφανίσει τὸ πρόσωπό του σ' ἐμᾶς καὶ ἄς μᾶς ἐλεήσει.</p> <p>Στίχ. Γιὰ νὰ γνωρίσουν ὅλοι στὴ γῆ τὸ δρόμο σου, καὶ νὰ γίνεи σέ ὅλα τὰ ἔθνη γνωστὴ ἡ σωτηρία, πού προέρχεται ἀπὸ σένα.</p> <p>Στίχ. Ἄς σέ δοξολογοῦν οἱ λαοί, ὦ Θεέ, ἄς σέ δοξολογοῦν οἱ λαοὶ ὅλοι.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν...</p> <p>Ὁ Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού, μολοντί εἶσαι ἀθάνατος, καταδέχθηκες γιὰ τὴ δική μας σωτηρία, νὰ λάβεις σάρκα ἀπὸ τὴν Ἁγία Θεοτόκο καὶ Αἰειπάρθενο Μαρία, καὶ ἐγίνεи ἄνθρωπος χωρὶς ἀλλοίωση, καὶ σταυρώθηκες, Χριστέ Θεέ μας, ἀφοῦ πάτησες τὸ θάνατο μέ τὸ δικό σου θάνατο, ἐνῶ ἦσουν ἕνας ἀπὸ τὴν Ἁγία Τριάδα, πού δοξάζεσαι μαζί μέ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, σῶσε μας.</p> <p>Ἀντίφωνο Γ'.</p> <p>Ἄς ἀναστηθεῖ ὁ Θεός, καὶ ἄς διασκορπισθοῦν οἱ ἐχθροὶ του, καὶ ἄς φύγουν (ἄς ἐξαφανισθοῦν) ἀπὸ τὸ πρόσωπό του αὐτοὶ πού τὸν μισοῦν.</p> <p>Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἀφοῦ πάτησε τὸ θάνατο μέ τὸ θάνατό του καὶ χάρισε ζωὴ σ' αὐτούς πού ἦταν στά μνήματα.</p> <p>Στίχ. Ἄς ἐξαφανισθοῦν, ὅπως ἐξαφανίζεται ὁ καπνός, ὅπως λιώνει τὸ κερὶ μπροστά στὴ φωτιά.</p> <p>Στίχ. Ἐτσι θὰ χαθοῦν οἱ ἁμαρτωλοὶ μπροστά ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι θὰ εὐφρανθοῦν.</p>
--	--	--

<p>εὐφρανθήτωσαν. Στίχ. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.</p> <p>Εἰσοδικὸν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. «Χριστὸς ἀνέστη...». (Ὡς ἀνωτέρω). Ἡ Ὑπακοή. Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου. Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.</p> <p>Απολυτικά. Τοῦ Ἁγίου. Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρομαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τοῦ Πεντηκοσταρίου. Χριστὸς ἀνέστη... (Ὡς ἀνωτέρω). Κοντάκιον. Τοῦ Πάσχα. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ</p>		<p>Στίχ. Αὐτὴ εἶναι ἡ σπουδαία ἡμέρα, τὴν ὅποια ἔκανε ὁ Κύριος, ἃς σκιρτήσουμε ἀπὸ ἀγαλλίαση καὶ ἃς εὐφρανθοῦμε κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέρα.</p> <p>Εἰσοδικό. Σέ ἱερές συνάξεις δοξολογεῖτε τὸ Θεό, τὸν Κύριο, ὅσοι κατάγεσθε ἀπὸ τήγγενιά τοῦ Ἰσραήλ. «Χριστὸς ἀνέστη...». (Ὅπως παραπάνω). Ὑπακοή. Ἀφοῦ ἦλθαν πρὶν ἀπὸ τὴν αὐγὴ οἱ φίλες τῆς Μαριίας (τῆς Μαγδαληνῆς) καὶ βρῆκαν τὴν πέτρα νὰ ἔχει ἀποκυλισθεῖ ἀπὸ τὸ μνήμα, ἄκουαν ἀπὸ τὸν Ἄγγελο. γιὰ τί ζητεῖτε ἀνάμεσα στοὺς νεκρούς ὡς ἄνθρωπο, αὐτὸν ποῦ ζεῖ μέσα στοῦ αἰώνιο φῶς; Τρέξτε καὶ κηρύξτε στὸν κόσμον, ὅτι ἀναστήθηκε ὁ Κύριος, ἀφοῦ ἐθανάτωσε τὸν θάνατο· γιὰ τί εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποῦ σώζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων</p> <p>Απολυτικά Τοῦ Ἁγίου. Ὡς ἐλευθερωτῆς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπερασπιστῆς τῶν φτωχῶν, ὡς ἰατρός τῶν ἀσθενῶν, σύμμαχος τῶν βασιλιάδων, Τροπαιοφόρε (νικηφόρε, θριαμβευτῆ) Μεγαλομάρτυρα Γεώργιε, πρέσβευε στὸ Χριστό, τὸ Θεό, νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας. Τοῦ Πεντηκοσταρίου. Χριστὸς ἀνέστη... (Ὅπως παραπάνω). Κοντάκιο. Τοῦ Πάσχα. Μολονότι κατέβηκες σὲ τάφο, Ἀθάνατε, ὅμως κα-</p>
---	--	---

τοῦ Ἰδου καθείλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος. Πράξεις. (IB'. 1-11).

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν

Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσει δις, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι καὶ

τέβαλες τὴν δύναμιν τοῦ ἄδη· καὶ ἀναστήθηκες ὡς νικητής, Χριστέ Θεέ μας, λέγοντας στίς Μυροφόρες Γυναῖκες τό χαίρετε, καὶ δωρίζοντας εἰρήνη στοὺς Ἀποστόλους σου, Ἐσύ πού δίνεις ἀνάσταση σ' αὐτοὺς πού ἔπεσαν ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος. Πράξεις. (IB'. 1-11).

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ἄπλωσε ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλιάς τὰ χέρια, γιὰ νὰ κακοποιήσει κάποια ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ θανάτωσε τὸν Ἰάκωβο τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰωάννη μέ ξίφος. Καὶ βλέποντας ὅτι εἶναι ἀρεστό στοὺς Ἰουδαίους, ἀποφάσισε ἐπὶ πλέον, νὰ συλλάβει καὶ τὸν Πέτρο· καὶ ἦταν ἡμέρες τοῦ Πάσχα· καὶ ἀφοῦ τὸν συνέλαβε, τὸν ἔβαλε σὲ φυλακὴ παραδίδοντάς τον σὲ τέσσερις τετράδες στρατιωτῶν, νὰ τὸν φρουροῦν, θέλοντας μετὰ τὸ Πάσχα νὰ τὸν παρουσιάσει στό λαό, γιὰ νὰ τὸν δικάσει. Καὶ ὁ Πέτρος λοιπὸν φρουροῦνταν στή φυλακὴ· ἀλλὰ γινόταν ἔντονη προσευχὴ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πρὸς τὸ Θεό, γι' αὐτόν. Καὶ ὅταν ἐπρόκειτο, νὰ τὸν βγάλει, καὶ νὰ τὸν παρουσιάσει ὁ Ἡρώδης, τῇ νύχτα ἐκείνῃ ὁ Πέτρος κοιμῶταν μετὰ δύο στρατιωτῶν δεμένος μετὰ δύο ἀλυσίδες, καὶ φύλακες μπροστά στή θύρα φρουροῦσαν τὴν φυλακὴν. Καὶ νὰ, Ἄγγελος Κυρίου παρουσιάσθηκε, καὶ φῶς ἔλαμψε μέσα στό οἶκημα· καὶ ἀφοῦ χτύπησε τὴν πλευρὰ τοῦ Πέτρο, τὸν ἐξύπνησε λέγοντας· Σήκω γρήγορα. Καὶ ἔπεσαν οἱ ἀλυσίδες ἀπὸ τὰ χέρια του. Καὶ εἶπε σ' αὐτόν ὁ Ἄγγελος· Ντύσου καὶ βάλε τὰ σανδάλιά σου. Καὶ ἔκανε ἔτσι. Καὶ τοῦ λέγει· Βάλε τό ἱμάτιό σου (τό

ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῶ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῶ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῶ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ἰωάννην. (ΙΕ'.17-ΙΣΤ'. 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν

ἐπανωφόρι σου) καὶ ἀκολούθησέ με. Καὶ ἀφοῦ ἐβγήκε, τὸν ἀκολουθοῦσε, καὶ δὲν γνώριζε, ὅτι εἶναι ἀληθινό, αὐτό πού συνέβαινε μὲ τὸν Ἄγγελο, ἀλλὰ νόμιζε ὅτι βλέπει ὄραμα. Καὶ ἀφοῦ πέρασαν τὴν πρώτη σκοπιά καὶ τὴ δεύτερη, ἦλθαν στὴ σιδερένια πύλη, πού ἔβγαζε στὴν πόλη, ἡ ὁποία ἀνοίχθηκε μόνη σ' αὐτούς, καὶ ἀφοῦ βγήκαν προχώρησαν ἓνα στενό, καὶ ἀμέσως ἔφυγε ὁ Ἄγγελος ἀπὸ μπροστά του. Καὶ ὁ Πέτρος ἀφοῦ συνήλθε εἶπε· Τώρα κατάλαβα ἀληθινά, ὅτι ἔστειλε ὁ Κύριος τὸν Ἄγγελό του καὶ μὲ ἄρπαξε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἡρώδη καὶ ἀπὸ κάθε κακό, πού προσδοκοῦσε (περιμένε νὰ μοῦ κάνει) ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ἰωάννην. (ΙΕ'.17-ΙΣΤ'. 2).

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητὲς του· αὐτὰ σᾶς παραγγέλλω, γιὰ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο. Ἄν ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ, νὰ γνωρίζετε, ὅτι ἐμένα μίσησε πρὶν ἀπὸ σᾶς. Ἐάν ἦσασταν ἀπὸ τὸν κόσμος, ὁ κόσμος θὰ ἀγαποῦσε τὸ δικό του πρᾶγμα· ἐπειδὴ ὅμως δὲν προέρχεσθε ἀπὸ τὸν κόσμος, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς διάλεξα ἀπὸ τὸν κόσμος, γι' αὐτὸ σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος. Νὰ θυμᾶσθε τὸ λόγο πού σᾶς εἶπα· δὲν ὑπάρχει δούλος ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Κύριό του. Ἐάν κατεδίωξαν ἐμένα, κι ἐσᾶς θὰ σᾶς καταδιώξουν. Ἄν τήρησαν τὸν λόγο μου, θὰ τηρήσουν καὶ τὸ δικό σας. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ κάνουν ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου, γιατί δὲ γνωρίζουν

ὕμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

αὐτόν πού μέ ἔστειλε. Ἄν δέν εἶχα ἔλθει καί μιλήσει σ' αὐτούς, δέν θά εἶχαν ἁμαρτία· Τώρα ὅμως δέν θά ἔχουν πρόφαση γιά τήν ἁμαρτία τους. Ὅποιος μισεῖ ἐμένα, μισεῖ καί τόν Πατέρα μου. Ἐάν δέν εἶχα κάνει τά ἔργα (τά θαύματα), τά ὅποια κανένας ἄλλος δέν ἔκανε, δέν θά εἶχαν ἁμαρτία. Τώρα ὅμως καί εἶδαν κι ἐμίσησαν κι ἐμένα καί τόν Πατέρα μου. Ἀλλά ὅλα αὐτά ἔγιναν, γιά νά ἐκπληρωθεῖ ὁ λόγος πού εἶναι γραμμένος στό Νόμο τους, ὅτι μ' ἐμίσησαν δωρεάν (ἄδικα). Ὅταν ὅμως ἔλθει ὁ Παράκλητος, τόν ὅποιο ἐγὼ θά σᾶς στείλω ἐκ μέρους τοῦ Πατρὸς, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τό ὅποιο ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα, Ἐκεῖνος θά δώσει μαρτυρία γιά μένα· κι ἐσεῖς βέβαια δίνετε μαρτυρία, διότι εἴσθε μαζί μου ἀπό τήν ἀρχή. Αὐτά σᾶς τά εἶπα, γιά νά μὴ σκανδαλισθεῖτε καί κλονισθεῖ ἡ πίστη σας. Θά σᾶς ἀφορίσουν, θά σᾶς ἀποβάλουν ἀπό τίς συναγωγές τους· ἀλλά θά ἔλθει καιρός πού κάθε ἕνας πού θά σᾶς θανατώσει, θά νομίσει ὅτι προσφέρει λατρεία στό Θεό.